

SOCIETAT QUART - 19 maig 2014 2.00 h

VIDA SOCIAL

Quart, temps de terrissa

- La popular fira ha incorporat aquest any unes parades dels altres quatre municipis catalans declarats zona d'interès artesanal per la seva ceràmica
- Per primer cop, pel recinte firal ha circulat el 'quartum'

RAMON ESTÉBAN - QUART

Avui dia és possible trobar coses noves en ceràmica? Doncs sí, gràcies sobretot a la incorporació dels joiers i decoradors en la llista dels creatius que fan servir les tècniques i la matèria primera dels artesans ancestrals. A la fira mercat de la terrissa catalana de Quart, de la qual aquest cap de

Atropellats per la producció en sèrie, els ceramistes ja es consideren espècies en perill d'extinció

setmana s'ha celebrat l'edició número 24, s'ha pogut constatar aquesta evolució i sospitar que el futur del sector passa probablement per aquí. Així, al costat dels funcionals olles, tasses, testos i cànirs de tota la vida, hi hem vist força artistes presentant escultures i objectes de decoració –collarets i arracades incloses–, així com versions molt creatives d'estris clàssics. Dos mons diferents i ben segur que dos públics i dos futurs diferents.

A més dels 34 punts de venda –una quantitat similar a la d'altres anys, ens va comentar el coordinador de la fira i tècnic del museu local, Joan Vicens–, en aquesta edició vam poder visitar per primer cop els estands dels altres municipis catalans que, com Quart, han estat reconeguts com a centres artesans de terrissa i ceràmica: els gironins Breda i la Bisbal d'Empordà, i Miravet (Ribera d'Ebre) i Verdú (Urgell). A més d'alguns ceramistes locals, s'hi mostraven els seus productes típics. Els de Miravet, per exemple, hi presentaven la clotxa, un esmorzar potent (“és d'hivern”, ens van advertir) a base de pa i ceba, tomata i alls escalivats, amb arengada. Per rematar-ho, uns pastissos farcits de cabell d'àngel de carbassa. Galetes, embotits, vins... a la filera de parades dels pobles terrissaires, de menjar no en faltava.

Una altra innovació ha estat la posada en circulació dels *quartums*, una moneda interna de la fira. Es podia aconseguir en espais com ara el museu, on te'n donaven un a canvi de l'euro que costava simbòlicament l'entrada a aquell recinte. El *quartum* –equivalent a un euro– el podies fer servir després quan compraves dins de la fira. Aquest cronista no en va veure circular gaires. De fet, temem que aquesta moneda i les altres van canviar de mans molt menys del que desitjaven els venedors i els organitzadors. “Com a tot arreu, la gent mira molt el gènere, però s'ho pensa molt abans de treure la cartera”, ens diu un artesà. De gent, ahir al migdia n'hi havia força, no com dissabte. “Pensa que a les sis, a l'hora del partit [Barça-Atlético], això va quedar desert”, lamentava una hostessa d'una de les parades institucionals, que es feia creus de la influència del futbol. Vicens esperava que s'arribaria als 3.000 visitants de l'any passat. “Però l'èxit no es pot mesurar en funció de la quantitat de gent, sinó dels diners gastats”, hi va afegir.

Més novetats. Per donar a conèixer el sector, es van organitzar unes visites guiades als tallers dels quatre terrissaires i el rajoler que queden a Quart, supervivents d'un ram que fa unes poques dècades havia tingut molt de pes al poble. Com tots els oficis tradicionals, atropellats per la producció en sèrie, els ceramistes ja es consideren espècies en perill d'extinció. Fires com la de Quart poden ajudar que els valorem com cal i que no quedin relegats a la categoria d'activitat exòtica. Siguem optimistes.